

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 54 Lei
Pe jumătate 27 Lei
In America pe an 3 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIREA POPORULUI”, Blaj, Jud. Alba-de-jos

Director: **Alexandru Lupeanu-Melin**

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 3 Lei a doua și a treia oră 2 Lei.

Plugăria și învățătura.

Agricultura este una dintre cele mai de frunte îndeletniciri, care în împrejurările de astăzi, îți oferă cele mai liniștite izvoare de trai. Un plugar harnic niciodată nu se vede în vârtejul peirei de foame; un pantolonar, un amărit îmbrăcat în zdrențe nemțești, un scârțăpeană prin cele cancelarii — în tot minutul e amenințat de a rămânea pe drumuri... Vai de om, când îl apucă sărăcia în haine domnești! Nefericiți sunt mulți tineri de ăștia, cari mai bine s'ar întoarce acasă la coarnele plugului, căci dacă au ajuns să știe ceva carte — numai spre binele lor poate fi. La lucrul câmpului încă avem lipsă de oameni deștepți, cari să înceapă lucrarea pământului cu mai multă pricepere. Ogoarele multor așa numiți economi stau negunoițe; grădinile lor coplesite de bălării; unii nu avem pomi nici de sămânță; n'avem nici o rânduală pe lângă casă. Bălegarul și mustul dela vite — adevărate sucuri dătătoare de vigoare și sănătate pentru ogoare: stau neîntrebuțate în curte, la toate ploile se scurg pe drumuri — par'că drumurile ar avea lipsă de îngrășămintă — ne ajung până la ușa, stricându-ne aerul, pe care îl tragem în piept. Și de ce oare toate acestea?

Pentru că nu învățăm destul.

În Franța, în Anglia, în Germania, ba întrucâtva și pe la noi, bărbați învățați în toată puterea cuvântului: chimiști, profesori, încep a se interesa cu toată căldura inimii de agricultură. De ce să-i fie rușine, a se întoarce la economie, unui sărăntoc de copist (scriitor) din praful nesănătos al cancelariilor? Și oare care-i mai bun? Traiul neatârnat al unui țaran cinstit, sau traiul amărit al unui slujbaş, care trebuie să se plece la toată adierea vântului?

Lipsă de creștere și de pricepere!

Un băiat de-al nostru, dacă a ajuns să priceapă câteva buchi, se umflă în peac și este cu mult mai mândru (nenea Niculae ar zice, că e cu mult mai prost)

decât să priceapă, că agricultura e cu mult mai pe sus decât scârțitul de peană prin cele cancelarii de avocați, de notari, de judecătorii.

Cam altmintrelea se întâmplă pe aiurea, unde lumea e mai luminată. Cultivarea pământului e una din ocupațiile (lucrările) cele mai de frunte, și țaranului i-se dă cinstea cea mai mare. Și e vrednic de cinste. Mulți tineri învață câte 8—12 ani la școli și-apoi se întorc frumușel la munca câmpului. Ministru al agriculturii în Danemarca a fost nu tare de mult un țaran cu numele Ole Hansen. El nu s'a lăsat de ocupațiunile de mai înainte nici atunci, când a devenit ministru. Nu odată îl vedeau oamenii cu pipa în gură, mergând cu căruța cu cărbuni din orașelul Ringstedt la moșia sa. Ministrul mâna singur caii și cine nu'l cunoștea credea, că e un simplu plugar.

Știința este putere.

Când vorbim și facem asemănare între cei bogați și plugari să nu zicem, că Dumnezeu a făcut nenorociți pe plugari și le-a pus lanțurile pe picioare; că numai cei bogați sunt fericiți. Trebuie să ne desmetecim de cap și să vedem, că Dumnezeu n'a dat celor bogați nici două guri, nici patru mâni, ci le-a lăsat și lor năcazuri, neodihnă, de cari nici nu visează plugarii.

Dacă mâncarea plugarilor e mai simplă, o mânăncă, în schimb, cu mai multă poftă. Munca e mai grea, dar e muncă trupească și cu atât e mai dulce odihna, mai adânc somnul, mai viroase brațele. Aur în pungă, slugi, palate frumoase, trăsuri sclipitoare, cai învăpăiați, podoabe de tot neamul și de tot soiul, încă nu aduc fericire. Sunt deșertăciuni, de cari omul se desbracă, când se culcă, și din cari trupul și sufletul nu trag nici un folos. Sunt semne de mândrie copilărească.

Să nu râvnim dar la strălucitoarele și amăgitoare semne ale unci fericiri mincinoase. Să ne aducem aminte, că adevărata fericire atârână de *inimă bună*, de *știință*, de *muncă*.

Plugarul cu minte luminată, cu dra-

goste în inimă, cu dor de muncă și păstrător — grijind cu atragere și pricepere de economia câmpului, nu e silit să se căciulească la nimeni, nu e silit să aștepte dela nimeni nimic, nu atârână dela nimeni decât dela întocmirea firii, care să-i trimită căldură și ploi prielnice, scurt: nu are să se închine, decât lui Dumnezeu.

G. T.

De-ale politiceii.

Parlamentul era să-și înceapă lucrările după hodina de Paști, la 23 Aprilie. Mai de curând se vestește însă din București, că Adunările Corpurilor Legiuitoare nu se vor deschide decât mai târziu.

Opoziția a ținut iarăș în Dumineca trecută o mare adunare în sala »Dacia« dela București. Au vorbit dd. Iuliu Maniu, Mihai Popovici și alți fruntași. Dl Maniu a spus între altele: Guvernul liberal pregătește o schimbare în sânul său prin înlocuirea unor miniștrii cu alții, dar să știe toată lumea, că nu poate fi vorba numai de-o înnoire sau de-o schimbare a guvernului, nici nu este vorba numai de o luptă dintre partide, ci de o schimbare a întreg felului de a se cărmui țara ca până acum.

După adunare, mulțimile din cuprinsul clădirilor »Dacia« au vrut să iasă pe stradă, însă au fost oprite de armată. S'au întâmpiat și ciocniri între public și soldați. Intre ceice au primit lovituri a fost și d. Grigore Filipescu, unul dintre cei mai de seamă fruntași ai opoziției. Impinse într'una de armată, mulțimile au trebuit să se împrăstie.

Iarăș mare sfat la Lozana. Trimișii popoarelor se vor aduna iarăș la Lozana în Elveția pe ziua de 23 Aprilie, ca să urmeze a deslega stările încurcate din Răsărit, de când cu războiul dintre Turci și Greci. Americanii încă vor fi acolo.

Francozii nu ies din Ruhr. Franța a declarat de curând, că nici prin minte nu-i trece să părăsească ținutul Ruhr, până când Germania nu-i va plăti toate despăgubirile. Nu se invoiește nici la scăderea despăgubirilor, nici la amânare fără garanții tari.

De prin sate,

O învățătoare harnică.

Domnișoara *Cornelia Hârșian*, învățătoare în *Chimitelnicul de Câmpie*, ca și la alte sărbători mari a ținut și la sfintele Paști din acest an să le facă sâtenilor din comuna sa o bucurie deosebită. Astfel a doua zi a dat cu școlarii de sub conducerea sa o reprezentare teatrală care a plăcut foarte mult. Venitul curat, adunat din taxe benevole, în sumă de 200 lei, l-a dăruit fondului *Reuniunii Mariane*, pentru care faptă numita reuniune îi aduce și pe această cale celea mai călduroase mulțămiri.

Misiuni populare în Giuluş.

În zilele de 29, 30, 31 Martie și 1 April, s'au ținut în parohia *Giuluş*, distr. protop. al Iernotului misiuni populare, cari au decurs, în ordinea următoare. În 29 Martie la amiază, au sosit în parohie P. On. Ștefan Roșian, prof. la academia teologică din Blaj, împreună cu preotul ajutător Iuliu Căpâlnean, paroh în Vereșmort și cu tânărul teolog Coriolan Pop. La 3 ore după prânz s'a ținut însăratul, la finea căruia p. Ștefan Roșian ține predica de introducere, arătând în cuvinte bine alese, la înțelesul tuturor celor de față, așa cum numai Sf. Sa știe să vorbească, scopul misiunilor populare și ordinea, cum vor decurge. Tot în 29 după 7 ore seara, s'a cântat în liniștea nopții „Paraclisul Născătoarei de Dumnezeu”. Cântările frumoase au făcut o bună impresie în inimile tuturor celor de față, după cari a urmat iarăș o predică. În 30 Martie dimineața s'a servit mânecatul, cu ora 1, apoi predică. După utrenie s'au pregătit copiii de școală, spre a se putea mărturisii și cumineca. La 10 ore s'a servit liturgia sf. Grigorie, așanumită a înaintesfințitelor, săvârșită de p. Ștefan Roșian, servind ca lector tânărul teolog Coriolan Pop, după aceea iarăș predică. Apoi s'a citit molitva prescrisă și s'a început sf. Mărturisire, fiind confesari preoții Iuliu Laslo și N. Frâncu. Seara s'a cântat „Acaftistul Dului nostru Isus Hristos”, rugăciune atât de frumoasă, după care iarăș predică.

În 31 dimineața, utrenie și predică, continuându-se sf. Mărturisire. După 10 ore sf. liturgie cu predică și apoi s'au cuminecat toți cei mărturisii, după masă s'a continuat sf. Mărturisire. — După amiază la 3 ore s'a făcut, însăratul, după care iarăș predică, continuându-se sfânta mărturisire.

Seara după 7 ore iarăș Paraclis și predică. În 1 Aprilie dimineața mânecatul cu predică. La 10 ore sf. liturgie și predică. La aceasta sf. liturgie, s'au cuminecat o mulțime de oameni bărbați, femei, bătrâni, tineri, feciori și fete. După aceea vorbește foarte frumos S. Sa Șt. Rosian, ca de rămas bun, apoi eșim cu toții afară în fața sf. Biserici în jurul crucei de lemn, ridicată în amintirea acestor misiuni, lângă care cruce e și cimiteriul vechiu; aici s'au servit părăstasele, împodobite cu tot felul de fructe și ne-am rugat pentru sufletele celor mutați dela noi, părinții și frații noștri, cetinându-se și deslegarea prescrisă. După aceea s'a făcut sfințirea apei, s'au botezat și miruit toți cei prezenți. La predicări a luat parte întocmai și părintele Căpâlnean, care a vorbit tare frumos. Nu pot să nu amintesc, că deși parohia Giuluş are sub 500 suflete, totuș numai din parohie s'au mărturisit și cuminecat peste 400 creștini, încât am văzut pe Sf. Sa Roșian, care împărtășia pe credincioși, ștergându-și sudorile de pe frunte.

Foarte dese au fost cazurile, când peni-

tenții ieșiau din scaunul mărturisiri cu ochii scăldați în lacrimile părerii de rău, cu propusul tare de a nu mai păcătu, cu inima și conștiința liniștită.

Unul dintre cei de față.

Grăunțe sufletești.

Porunca muncii.

Când în trecutele articole din „Grăunțele sufletești” atât de multeori am arătat, că ziua Duminecii trebuie nesmintit sfințită, am spus, că în zilele Domnului și ale sfinților nu ne este iertat să lucrăm lucruri servile. Oprimându-ne însă Dumnezeu dela lucrurile grele și obositoare în zilele de sărbători, cu atât mai aspru ne poruncește, să lucrăm în zilele de lucru și aceasta o face pentru că *astăzi munca nu mai este rușinoasă.*

Pe vremuri, înainte de venirea Mântuitorului, munca era de fapt rușinoasă. Insuș marele scriitor al strămoșilor noștri romani, Cicero, spune, că orice câștig făcut prin muncă este rușinos. În vremurile acelea erau adevărate două clase de oameni, una a nobililor și alta a lucrătorilor. Meseriașii erau desprețuiți cu desăvârșire și n'aveau nici un drept în stat. Și tocmai fiindcă păgânii desprețuiau munca, ei se dădură cu totul lenevirei, cel mult că se luptau în războaie. Și aceasta ar trebui să o știe mai cu samă muncitorii cei necredincioși de pe la fabrici, cari tot mereu atacă biserica, neaducându-și aminte, că tocmai întemeietorului acestei biserici, Domnului nostru Isus Hristos, au ei să mulțamească starca lor de astăzi.

Domnul nostru Isus Hristos a fost cel dintâiu care a sfințit munca prin pilda și prin învățătura sa.

El și-a ales de tată nutritor pe un simplu teslar, în lucrătoarea cărăia a muncit din greu până la vârsta sa de 30 de ani. De aceea se și întreabă mai târziu oamenii, văzându-l pe el în sinagogă: „Au nu este acesta teslarul?” (Marcu 6, 3). Iar când a început a face și a învăța, alesu-și-a de apostoli tot pe niște lucrători de rând, pe niște pescari. În asemănarea despre muncitorii din viae apoi a spus-o limpede, că cel ce nu lucrează, împărăția cerurilor nu o va apuca. De aceea nu s'au rușinat marii bărbați ai lumii nici când de muncă. Sfântul apostol Pavel și-a câștigat cele trebuincioase pentru traiul vieții prin lucrul mâinilor sale, după cum ni-se povestește la Faptele apostolilor (20, 31). Sfântul episcop Ilarie lucra pe câmp. Împăratului Iosif al doilea al Austriei nu i-a fost rușine, să poarte el însuși odată coarnele plugului în orașul Randnitz din Cehoslovacia de astăzi. Aproape toți capii încoronati ai lumii învață încă în tinerețe și o măiestrie, pentru ca în caz de primejdure a tronului să poată trăi. Iată așadar, că credința creștinească, pe care o desprețuesc și haiduiesc atâția muncitori dela orașe, este aceea, care a șters rușinea de pe fața muncitorilor, ridicându-i și pe ei la treapta pe care sunt astăzi, când nimănuiă nici prin minte nu-i trece să desprețuiască munca. Dimpotrivă, munca este astăzi foarte mult prețuită și binecuvântată de toată lumea, afară de cei leneși și speculanți, cari, asemenea trântorilor, ar dori să se hrănească din roadele muncii altora.

Dar nu numai atât, ci noi suntem chiar datori să lucrăm, fiindcă munca este o pedeapsă pentru păcatul strămoșesc.

Dumnezeu a spus adevărat atât de limpede lui Adam după păcat: „În sudoarea feței tale vei mânca pâinea ta, până ce te vei întoarce în pământ, dintru care ai fost luat”. (I. Moisa 3, 19). Și de fapt, omul este constrâns să mun-

cească aici pe pământ, pentru că altfel nu are ce mânca. De aceea zice înțeleptul Iov: „Omul este făcut pentru muncă, precum pasărea pentru sbor”, iar la cartea înțelepciunii ni-se arată, că și furnica și albinda sunt lucrătoare, așa că omul poate lua pildă dela ele: „Mergi la furnică o leneșule”. . . . Dacă așadar munca e grea și istovitoare, să nu ne plângem, să nu murmurăm, pentru că asta este voia Celui de sus. De aceea zice Domnul: „Celce nu-și ia crucea sa și nu vine după mine, nu este vrednic de mine”.

Tot omul este prin urmare dator să lucreze, după cum ne spune sfânta Scriptură: „Celce nu vrea să lucre, să nici nu mănince!”

Toți am căzut în păcatul lui Adam, prin urmare să și suferim cu toții pedeapsa, care este munca. Să lucreze deci și bogații, iară ceeace le întrece să dăruiască săracilor. Aceia dintre bogați, cari numai lenevesc, se asemănă lucrătorului din sfânta Scriptură, care și-a ascuns talanții primiți împământ și apoi a fost trimis în întunerecul cel mai din afară, unde este durere și scrâșnirea dinților.

Munca este de două feluri, munca trupului și a sufletului. Amândouă sunt istovitoare, dară cea sufletească este mai primejdioasă pentru sănătate. De aceea, să nu zicem, că ușor li-e domnilor din cancelarie, pentru că ei nu muncesc ca noi. Ba muncesc zău și ei, și încă de multe ori mai greu decât cei dela câmp. Așadar, să nu ne pizmum unii pe alții, muncim și unii și alții, și să muncim cu drag pentru fericirea patriei și pentru mărirea lui Dumnezeu.

Atacuri nedrepte.

Într'un număr din săptămâna trecută, ziarul „Iadreptarea” dela București adusesse știrea nedreaptă, că în ziua de Paști a apusenilor în catedrala romano-catolică a sfântului Iosif dela București, Exelența Sa nunțul papal dela București, Marmaggi, ar fi ținut o predică, în care ar fi vorbit desprețuitor despre biserica greco-orientală și ar fi vătămat chiar și pe Regele, care era tocmai de față la acea liturghie.

Vestea aceasta a produs mare valvă în toată țara și celea mai multe ziare din București s'au grăbit să lățească știrea aceasta, cerând capul nunțului și pedepsirea pe toate căile a bisericii catolice. Când colo se adevărește, că nunțul nu numai că n'a vorbit împotriva bisericii neunite și a Regelui, dară că din capul locului nici n'a vorbit de loc.

Cu mare plecare a trebuit să meargă un redactor al numitului ziar la Exelența Sa nunțul Marmaggi și să-și ceară iertare pentru neadevărul pe care îl lățise.

Nunțul la rândul său l'a iertat numai decât, dar l'a rugat să publice în ziar, că Papa dela Roma și locțiitorul său la noi la București nu numai că nu este dușman, ci dimpotrivă un prieten sincer al României.

Cu acest prilej nunțul a spus, că el nu face la noi în țară nici un pas împotriva bisericii neunite, cel mult că se apără ea oricare om care are dreptul să se apere. Credincioșii și episcopii bisericii neunite în schimb au făcut lucruri neiertate împotriva bisericii catolice: au ținut întruniri șgomotoase în care au vătămat greu biserica catolică, au împărțit la Parlament broșuri potrivnice acestei biserici, au vorbit foarte înfocat împotriva Papei chiar la Senat, iară mitropolitul dela Sibiu a spus, că nu va lăsa să i-se odihnească oasele până și cel din urmă unit nu se va face iarăș neunit. (Tot acest neodihnit mitropolit a mai trimis de altfel tuturor preoților uniți mai multe căr-

țiele, în cari își bate joc de biserica unită, iară în ziua de Paști a trimis pe chelțul sa tuturor preoților uniți numărul de Paști al „Telegrafului Român” dela Sibiu, cu vorbirea „Dela Senat, în care vorbește cu atâta basă dela biserica unită.” Noi creștinii, a jociu în urmă nunțiul, nu trebuie să ne risipim spus în urmă nunțiul, nu trebuie să ne risipim puterile noastre luptându-ne între noi, ci să ne dăm mâna și să conlucrăm pe toate terețele, pentruca să domnească deplina libertate în pace și iubire.

Acestea le-a spus nunțiul, iară gazetarul nostru a trebuit să le publice toate în gazeta sa. Credem, că cuvintele pline de dragoste ale nunțiului vor imprăști nouri negri ai urii, cari de o vreme încoace s'au tot îndesat deasupra bisericii catolice din România.

Scriitorii români la Blaj.

În ziua de 29 Aprilie 1923 sosesc în orașul nostru mai mulți scriitori cu nume mare, cari vor ceti din lucrările lor în fața publicului și a școlariilor. Sub numele de scriitori sunt a se înțelege, nu scriitorii de prin cancelarii, cum e obiceiul să se zică în Ardeal, ci acei bărbați ai neamului nostru, cari, fiind oameni cu învățatură multă și cu inimile pline de simțiri avântate, scriu cărți frumoase, cari înalță suflitele celor ce le cetesc. Scriitori cari vin la Blaj, precum se duc și prin alte orașe, fac această apostolie cu scopul de-a răspândi dragostea față de învățatura și cultura românească. Iată numele scriitorilor cari vin la noi: *Ion Agârbiceanu, Alexandru Cazaban, Victor Eftimiu, Corneliu Moldovan, Ion Minulescu, Alfred Moșoiu, Liviu Rebreanu și Mircea Rădulescu.* Scriitorii sosiți la Blaj în 29 Aprilie, a doua zi în 30 Aprilie vor ținea o *șezătoare literară* în sala de gimnastică a Liceului de băieți, la care nu ne îndoim că vor lua parte nu numai blăjenii, ci și toți iubitorii de cultură din întreg jurul.

Adunarea generală

a societății meserieșilor și comercianților români din Blaj.

Duminecă în 15 Aprilie după prânz s'a ținut a 16-a adunare generală a meserieșilor și comercianților români din Blaj, la care au luat parte aproape toți meserieșii și comercianții noștri și mai puțini oameni de carte din Blaj, ceea ce cu tot dreptul i-a cam supărat pe cei de la față.

Adunarea a deschis-o prezidentul Dr. Ioan Bianu avocat în Blaj. Din raportul general cetit de secretarul societății profesorul Ioan Pop-Zăicani s'a văzut, că societatea a înaintat mult decând se află sub conducerea suspomeniților doi domni, și anume a ținut 12 serate literare, la care și-au dat concursul mai mulți meseriași și d-șoare din Blaj, precum și o samă de profesori. Aceste serate au fost foarte bine cercetate, dovadă, că sunt de mare folos pentru cei ce le ascultă. Profesorul Dr. Ionel Coltor censorul raportului a și arătat, că nu mai este altă societate de meseriași în Ardeal, care să fi dovedit un așa progres frumos ca aceasta.

La sfârșitul ședinței croitorul Dionisie Trifan a făcut propunerea, ca să se adune un fond, din care să se ridice un vrednic monument intemeietorului societății, neuitatului fost prezident profesor Gavrilă Precup.

Nu putem, să nu aducem și noi la acest loc laude vrednice harnicului prezident Dr. Ioan Bianu precum și zelosului secretar Ioan Pop-Zăicani și să dorim, ca la anul, să putem scrie tot mai bine.

ȘTIRI

Din război.

— Răspuns la o scrisoare. —

Astăzi ți-am primit scrisoarea,
Ce din țări străine mi vine,
Ș'am știut de pe adresă
Dragule, că-i dela tine.

Zece luni de când e pusă,
Trebue că te-or dus departe
C'atâtea peceti, Ioane,
N'am văzut pe nici o carte.

Scrii că-i bine prin Rusia,
Lasă-mă'n pace, Ioane,
C'a spus nașu din gazete,
Cum răbdați la frig și foame.

Mă întrebi ce face mama?
A murit în postu-mare
Și din doi feciori nici unul
Nu i-ați fost la comandare...

Toader apără hotarul,
Colo'n munții Bucovinei,
Iară tu prin țări, departe,
Îți mănci pâinea cu străinii.

Doamne cum aș vrea c'odată,
Uite-așa pe neștiute,
Să mai vii barăm pe-o clipă
Să vezi ce-i la noi prin curte.

Plugu ruginește'n șopru,
Caru se descheie'n șură,
Iară boii și juncanii,
Flămânzesc în bătătură.

Dar așa-i când n'are cine,
Să-i adep și grijasă,
Doar străina ști tu cum este
Lucră să se mântuiască.

Fac și eu cât o muiere,
Dară nu pot fi'n tot locul
Și nu-i zi în care, Ioane,
Să nu-mi blastăm nenorocul.

Ce să fac? Anica-i fată,
Nu știe umbla cu carul,
Iar în Todor n'am nădejde
Că-i micuț, mănche-l amarul.

Când era-i Ioane acasă,
Cine se gândea să are?
Io-mi vedeam de lucrul casei
De război și de mâncare.

Dar acum să vezi pe Rende,
Cum să pleacă și ia jugul,
Și să-ți vezi apoi nevasta,
Cum știe umbla cu plugul.

Dare-ar Dumnezeu, Ioane,
Să se pună odată pace
Că-i păcat de atâta moarte
Și de tot ce azi se face.

Dar te roagă numai, Ioane,
Și-ți va ajuta Fecioara,
Ca să vii să-ți crești copiii
Și să-ți lucrî moșioara.

Peteica *Iuliu Domșa, inv.*

— **Tipicul săptămânii.** În Dumineca Mironosițelor la utrenie se cântă pe glas 2, evanghelia Invierii a treia, luminătoarea III. La liturgie se ceteste evanghelia dela Marcu c. 15 st. 43.

— **Ungaria cea mai mare dușmană a noastră.** De o vreme încoace zărele franceze și engleze și aproape toate gazetele din lume aduc vestea, că la noi în România este

revoluție, că Maiestatea Sa Regele și familia regală s'a refugiat, iară țara se află într'o stare groaznică. Zilele trecute au și venit câțiva gazetari englezi, ca să se convingă cu ochii despre cele auzite. După mai multe cercetări s'a aflat, că știrile acestea rătăcioase le-au răspândit unghurii, pentruca să scârțeze și mai mult prețul banilor noștri. Are însă și guvernul nostru vină mare în răspândirea șvonurilor acestora, pentruca nu se îngrijește, ca să dea știrile din țară el însuș.

— **Turcii ne cer insula noastră Adakaleh.** Turcii îmbătați de mărirea biruinții lor din Azia mică au de gând să ceară la noua conferință de pace insula Adakaleh, care se află pe Dunăre, nu departe de Orșova și de porțile de fier, pe baza, că pe aceea locuiesc numai turci. Ba au chiar și numit deja pe Iksan Zia Efendi de prim greșier la judecătoria din Adakaleh. Se înțelege de sine, că acest Efendi și-a și luat deja catrafusele.

— **Cum umblă târgurile.** *Bucatele:* Maja de grâu 380—420 Lei, de orz 340—380, de ovăs 340, de cucuruz 380—400, de crum-pene 80—120, de fasole 550, de tărățe 220—240 lei.

Nutrețul. Maja de fân 120—160, de paie 40—60 lei.

Vite de tăiat. Kilogramul în viață de boi 10—14, vaci 6—10, viței 13—14, porci 24—26 lei.

Carnea. Kilogramul de vită 12—16, de porc 25—28, slănina 50—55, unsoarea 60—65, ouăle 1 leu bucata.

Vite de jug și de prăsilă. O păreche de boi 12000—18000, un cal 5000—10000, o vacă de lapte 6000—10000, o vacă de jug 3000—6000.

Vinurile. Litrul de vin din 1920: 16—20 lei, cel din 1921: 12—14, din 1922: 8—12 lei.

— **Logodnă.** Dl. Niculiță Fecete, teolog an IV. în Blaj, s'a logodit Marți a treia zi de Paști cu D-șra Mărioara Valea, fiica păr. Alexandru Valea din Șeulia de Câmpie. Felicitările noastre!

— **Alegerea de primar în Blaj.** pentru care se pusese un termen nou pe ziua de 18 Aprilie, nu s'a mai ținut, fiind amânată de prefectură, până se va limpezi deplin treaba cu vechii slujbași comunali. Se vorbește pe stradă, că amânarea s'ar datori liberalilor.

— **Nou liceu de fete.** Dl. ministru al învățământului Angeleșcu a încuviințat ca școala civilă din Sighișoara să fie schimbată în liceu de fete.

— **Familia regală daneză și-a pierdut averea.** Familia regală din Dania și-a concretizat întreaga avere sa băncii Landsmann din Copenhaga, capitala Danemărcii. Directorul acestei bănci, cu numele Glückstadt făcând mai multe speculațiuni nenorocase a pierdut întreaga avere a băncii, o avere care era vrednică 12 miliarde lei. În urma acestei nenorociri prințul Waldemar, fratele regelui s'a văzut silit să-și desființeze toată curtea și a plecat în Asia, tot așa au făcut și cei doi fi ai săi, și anume prințul Aage a intrat în legiunea străină din Franța, iar prințul Erich a plecat în Canada, ca să studieze agricultura. Pe bancherul Glückstadt poliția l-a arestat.

— **Scăpat ca prin minune.** Pe trenul București—Cernăuți în sara de 5 Aprilie se afla și copilul de 4 ani Ioan Catinca, însoțit de părinții lui. Cum imbulzala era mare copilul și părinții lui au stat pe podișorul de fier dintre vagoane. Deodată, cum, cum nu, bietul copil aș cumpanindu-se a căzut de pe podișor. Părinții copilului, văzând nenorocirea au dat alarmă și trenul s'a oprit în câmp. Apoi părinții au plecat cu o mașină să caute copilul. La 2 kilometri dela gara din apropiere ei și-au găsit copilul durmiad lin lângă șine.

— **Și prinții se fac neguțători.** Prințul Sigismund, fiul prințului Enric, fratele fostului împărat Wilhelm II. al Germaniei, s'a făcut neguțător de cafea în America de sud, unde s'a mutat cu soție cu tot.

— **Încă o jertfă a beției.** Soldatul Pop Gheorghe Petru venind în concediu în Oncești de lângă Sighetul Marmăției, a intrat în cârciuma lui Vizel Lazăr, unde după mai multă beătură a intrat în ceartă cu Ioan Pătrăuș din Strâmtura. Eșind în uliță Pătrăuș a înjunghiat pe Pop Gheorghe Petru, care a căzut într'o baltă de sânge și a murit.

— **Ziarele românești persecutate în Țara românească.** — Ceice călătoresc au putut să vadă, că pe la gări și pe la vânzătorii de gazete de pe la orașe ziarele românești sunt date de o parte și se vând numai cele ungurești. Ne mirăm, că cei în drept nu iau măsurile de lipsă.

— **Un ucigaș de 80 de ani.** În comuna Trepteni de lângă Pitești bătrânul de 80 de ani Florea Tudor Puiu a rănit greu cu un glonț de pușcă pe fratele său Șerban Tudor Puiu și a ucis cu altul pe nepotul său Florea I. Tudor Puiu. Cearta le-a venit din niște vechi neînțelegeri din cauza unei bucăți de pământ. Bătrânul ucigaș a fost prins și închis.

— **Cel mai mare oraș al lumii nu mai este Londra capitala Angliei, ci New-York din America, căci pe când Londra are 7 milioane 476 mii 158 locuitori, New-York-ul are 7 milioane 820 mii 676, deci cu 344 mii 508 locuitori mai mult decât Londra.**

— **De ce mor porcii în America.** Porcii unui farmer (econom) din New-Philadelphia O., au început a muri din pricina, că au mâncat plămădeală pentru fiert rachiu.

— **Inebunită din bătaie.** Pop Ferent din Brașov și-a bătut femeia de așa încât biata a inebunit și au dus-o în spital. Poliția l-a prins și l-a închis.

— **Soartea averilor foștilor miniștri bulgari.** După ce s'a adus judecata, publicată și de noi în numărul trecut, împotriva foștilor miniștri bulgari, cea mai înaltă judecătorie bulgară s'a și apucat să vândă averile acestor nenorociți. Guvernul crede, că din vinderea acestor averi se va putea acoperi una a treia parte din cheltuelile de războiu.

— **Călduri mari în Anglia.** În Anglia au fost la sfârșitul lui Martie așa călduri mari, cum nu s'au mai pomenit de 62 de ani. Termometrul (măsurător de căldură) arăta în ziua de 27 Martie 63 de grade la umbră, pe când la Blaj a fost în ziua cea mai caldă din luna aceasta, în 14 Aprilie, 32 grade la soare. Vă puteți închipui, ce mare a fost mirarea englezilor, când s'au văzut din iarnă deodată străpuși în dricul verii.

— **Ce pățesc, ceice folosesc leacuri băbești.** Fata Costăna Păvăloac, de 23 de ani, din comuna Găinești de lângă Fălticeni, suferind de boli rușinoase s'a dus la baba Eugenia Cojocariu ca s'o vindece. Aceasta i-a dat să bea mai multe leacuri băbești, pe cari bându-le fata a murit.

— **Moartă de beată.** Femeia Aristița Const. Militaru din Dolhasca, de lângă Fălticeni, a beut până n'a mai văzut bine și a căzut în fața cârciumei lui Gh. Botez. Oamenii au ridicat-o și au dus-o spre primărie, dară pe drum a murit în mâinile celor ce o duceau.

— **Telefon pe trenuri.** În Germania un inginer a inventat feliul de a putea vorbi cu telefonul de pe trenurile, cari merg, cu orice oraș din lume. Miniștrii poștelor și al trenurilor au fost de față la o astfel de călătorie și au mărturisit, că convorbirea de pe

trenul accelerat cu orașul Berlin a isbutit și nici nu s'a observat, că ei se aflau pe un tren în deplină fugă.

— **Un bust al regelui Ferdinand se află de câteva zile în Librăria seminarului teologic din Blaj.** Bustul (chip până la brâu, făcut din ghips) este foarte bine reușit și este făcut de binecunoscutul pictor din Blaj Antonio Zeiler. Indemnăm pe citorii noștri, ca, intrând pe la Librărie, să-l privească, cu atât mai vârtos, că dl Zeiler va face după acesta și alte busturi mai mici, pe cari, fiind ieftine, le va putea cumpăra oricare cetitor al nostru, pentru ca să-și împodobească casa. Dl Zeiler lucrează acum la bustul Reginei, care, nădăjduim, că va fi tot atât de bine reușit, ca acela al Majestății Sale Regelui Ferdinand.

— **Cheltuelile războiului celui mare** le-a socotit un învățat din Elveția la 1 miliard și 93 milioane de miliarde de franci elvețieni. (Un franc elvețian face astăzi 40 de lei; iară un miliard = o mie de milioane; un milion 10 sute de mii). Puterile biruitoare au cheltuit din suma aceasta 762 mii 760, iară puterile centrale bătute 330 mii 841 miliarde. Pentru ca să putem vedea ce sumă grozavă e aceasta, să ne închipuim, că dacă ar trebui s'o plătească suma aceasta cu bani în aur ar trebui să încarce 32 vagoane de câte 10 mii de kilograme; iar dacă ar trebui s'o plătească în argint, ar avea lipsă de 500 de astfel de vagoane.

— **Nimicirea prin foc a unei mănăstiri de călugări.** Sâmbătă dimineața s'a iscat un mare foc la mănăstirea de călugări din Cernica de lângă București. Au ars 40 de chilii (odăi) de ale bieților călugări, dimpreună cu tot avutul lor, a ars și clopotnița prăbușindu-se și au căzut în jărtec și celea 4 clopote. Bieții călugări nu știau de zăpăciți ce să facă. Focul a fost stâns de pompierii din capitală. A rămas însă nevătămată biserica. Paguba se ridică la 3 milioane și jumătate Lei.

— **Mirese tonantice.** În cursul anului 1922 în Anglia s'au măritat cu totul 287,000 femei. Dintre acestea 250 de mirese au fost trecute peste anul 70 al vieții!

Redactor responsabil IULIU MAIOR.

Starea semănăturilor.

Din mai multe părți ale țării vin știri, că starea semănăturilor nu este tocmai bună. În părțile sătmărene și chiar și pe aiurea, grâu a început să se oflească din cauza lipsei de ploaie și a vântului uscat cu care s'a început luna Aprilie. În unele ținuturi pământul este foarte uscat, din care pricină nu s'au putut urma nici sămănăturile de primăvară. Frigul și zăpada căzută în săptămâna Patimilor a stricat mulți pomi în toată țara.

La percepția de circumscripție din Blaj, se caută 4 funcționari, cu cel puțin VI cl. primare. Să cunoască bine aritmetica și să aibă scrisoare frumoasă. Preferiți vor fi numai aceia cari au un trecut ireproșabil, oameni cinștiți și demni de încredere.

— **O domnișoară** cu scrisoare bună pentru lucru de cancelarie, se primește numai decât la Administrația gazetei noastre. Plată bună.

Dl profesor Aron Papiu mulțamește pe această cale prietinelor și cunoșcuților, cari l-au mângăiat cu ocazia morții scumpei sale soții Amalia n. Manfi, fie în persoană, fie prin scrisoare, precum și tuturilor acelora, cari au luat parte la înmormântare.

AVIZ!

Societatea de asigurare „Transsylvania“ își avizează prin aceasta toți clienții, să binevoiască a-și ridica, în termen de opt zile, chitanțele, dela dl prof. **Ioan Brânzeu**, str. Simeon Bărnuțiu, agentul societății pentru Blaj și jur.

N. B. Societatea „Dunărea“ a fuzionat cu „Transsylvania“.
(29) 3—3

„PATRIA“

bancă pentru credit, comerț și industrie, societate anonimă — Blaj.

Indeplinește toate lucrările de bancă, dă împrumuturi, pe cambii, ipotecare și cont-curent, primește depuneri spre fructificare, mijlocește plățirea cecurilor americane.

Are un magazin de lemne „PLUGARUL“, unde se vinde tot felul de lemn pentru clădiri și mășari; lemn de foc, pari de vie.

Fabrica sa „VULCANUL“ produce cărămida și țigla cea mai bună.

Prăvălia sa „CONSUM“ vinde toate negoatele pentru trebuințele casei și pentru economie. Are ferărie bogată și tot feliul de unelte. Are filială în Teiuș.

Se ocupă cu toți ramii de comerț.

Adresa telegrafică
„PATRIA“
Telefon, în Blaj Nr. 9, în Teiuș 11.

Adresa băncii:
„PATRIA“, BLAJ.

(10) 14—52.